

Kyrkobladet.

Svenska kyrkan i Kungälv och Ytterby

3/2018

Delaktighet

Rejoice utvecklas tillsammans • Kyrkan bakom kulisserna
Gun har öppnat sitt hem • Från barnstol till rullstol • Meningsfullt på Sjukhuset

Vad funkar bäst?

Vad funkar bäst? Teamwork! Vad funkar bäst? Teamwork! För några år sedan nynnade jag den här sången när jag minst anade det. Det är ledmotivet i barnprogrammet Supertrion. Ett av mina barn tittade ofta på den då. En tecknad serie om marsvinet Linny, kycklingen Ming-Ming och sköldpaddan Tuck som reser världen runt och hjälper djurungar i nöd. Och de lyckas eftersom de samarbetar. Vad funkade bäst? Jo, just det.

Kyrkan borde fungera på samma sätt. Paulus beskriver kyrkan som en kropp. Varje kroppsdel har sin speciella funktion och uppgift. Och varje kroppsdel bidrar till helheten. Det fungerar inte om alla gör samma sak. Samtidigt måste kroppsdelarna stå i relation med varandra. Huvudet har här en nyckelfunktion. Det står för Jesus Kristus.

Vad kyrkan gör, reduceras lätt till det en präst gör – eller någon annan anställd. Men kyrkan är större än så. Kyrka är ett lagarbete med alla döpta som vill leva ett kristet liv. Där har alla något att bidra med. Vad några gör märks tydligt. Vad andra gör sker i det fördolda. Och när man inte orkar göra något aktivt, har man alltid möjligheten att göra det viktigaste: att be för världen, kyrkan, församlingen och för den plats där man bor.

Så vad vill du bidra med i din församling?

Mikael Isacson

MIKAEL ISACSON, KYRKOHERDE

Innehåll

3	Rejoice utvecklas tillsammans	12	Öppet för alla
4	Kyrkan bakom kulisserna	14	Nya medarbetare
6	Gun har öppnat sitt hem	15	Korta nyheter
8	Från barnstol till rullstol		Kyrkogårdsnytt
9	Varför ideell?	16	Gospel: Friskvård, gemenskap och budskap i ett. #kyrkanochjag
10	Meningsfullt på Sjukhuset		
11	tema: Delaktighet		

Bilden på framsidan:

Elisabeth, Emmy och Mirjam utgör den äldre halvan av Rejoice – teamet i Munkegårdekyrkan som övar själva och utvecklas tillsammans.

FOTO: KAROLINA BRAUN

Det är viktigt med delaktighet, församlingen växer av det. Man känner sig efterfrågad när man har en uppgift. Jag tror att de flesta av oss mår bra av det.

MARGARETA KARLSSON S. 4

Världens Barn

Radiohjälpen 90 1950-6
Swisha 9019506, ange "barn"

Tillsammans med flera andra organisationer är Svenska kyrkan en del av Världens barnkampanjen. Sedan starten 1997 har över 1,5 miljarder kronor samlats in till världens mest utsatta barn.

Under 2018 lyfter Svenska kyrkan särskilt fram arbetet bland barn på flykt från Syrien, där det psykosociala arbetet är oerhört viktigt. Här får barn hjälp att hantera sina upplevelser och känslor och föräldrar får prata om barns utsatta situation.

Var med och ge en gåva!

Rejoice utvecklas tillsammans

Hilda, Dina och Julia övar koncentrerat, men det blir också ett och annat skratt.

Tjejerna i lovsångsteamet Rejoice har spelat ihop i sex år. Nu leder de lovsången i Munkegårdekyrkans högmässa. – Vi får spela själva här och utvecklas tillsammans, säger Hilda, 14 år.

TEXT & FOTO: KAROLINA BRAUN

Det är tisdagskväll i Munkegårdekyrkan och tjejerna i lovsångsteamet Rejoice träffas för första gången efter sommaren. De övar varannan vecka under terminen och deltar sedan i kyrkans högmässa 1-2 gånger i månaden. Hilda, Dina, Julia och Elin riggar i musikhörnan längst fram i kyrkan. De är 12-14 år gamla och utgör den lite yngre halvan av Rejoice. Sen gruppen övade sist har kyrkan renoverats och fått en ny ljudanläggning, så de får först brottas lite med att få igång mikrofonerna. Sedan blir det sång till piano, cello och gitarr.

– Det är kul att spela musik och sjunga tillsammans, tycker Julia. Vi får leda församlingen i lovsång och det är roligt att ha en uppgift i kyrkan.

Både Julia och Elin går musikklass på Ytterbyskolan. Men det är skillnad på skolan och Rejoice. Här handlar det mer om att lyssna och tajma in varann.

– Här får vi själva spela tillsammans och lära oss på erfarenhet, menar Elin.

– Jag är med i Rejoice dels för att det är jättekul och dels för att jag får använda mina kunskaper på ett nytt sätt. Vi får spela själva här och utvecklas tillsammans, säger Hilda.

Lovsångsmusik är en slags nyare gudstjänstmusik – ofta lugna låtar där texten och sången är i centrum. Medan äldre psalmer ofta handlar "om" Gud finns här ett direkt tilltal till Gud och Jesus.

– Det är en form av bön tycker jag. Det passar bra för vissa, medan andra kanske föredrar psalmer. Då är det bra att det kan vara lite av varje, tycker Elin.

Nyligen har teamet delat upp sig i två grupper som turas om att öva och planera. Medan de yngre övar passar jag på att prata med Emmy, Elisabeth och Mirjam i soffan. De går i ettan och tvåan på gymnasiet. Mirjam passar på att äta en medhavd matlåda medan de går igenom vilka sånger de vill öva och vilka datum i höst de kan medverka.

– Vi försöker blanda nyare lovsånger med äldre som församlingen kan bra, och mest sånger på svenska så att alla förstår, berättar Emmy.

Munkegårdekyrkan är inte stor till ytan och har en liten, men trogen församling. Tjejerna i Rejoice får själva styra över vilka söndagar som ska vara med. Och deras medverkan får lovord av övriga i kyrkan.

– Församlingen uppskattar väldigt mycket att vi är med och leder lovsången, menar Elisabeth och får medhåll.

– Det är över huvud taget en öppen församling och väldigt välkommande när man kommer hit, tycker Mirjam.

Rejoice startades för ungefär sex år sen. Då gick Elisabeth och Mirjam i fyran och de har inga planer på att sluta.

– I våras kände vi att vi var så många i teamet så vi delade upp oss i två. Kyrkan är inte så stor så det är svårt att få plats allihop där framme. En tanke med uppdelningen var också att ge möjlighet till fler att vara med, berättar Emmy.

De brukar säga att man är välkommen från ca 10 år. Men uppåt finns egentligen ingen gräns. Att klasskompisarna i skolan ibland har svårt att förstå att de ägnar så mycket tid i kyrkan är inget som bekymrar.

– Jag har aldrig känt att det är något jag skäms över. Jag tror det märks i skolan ändå att jag är kristen, säger Elin. ●

Kyrkan bakom kulisserna

Vilka är egentligen med och skapar en gudstjänst? Här får du följa med bakom kulisserna på en gudstjänst i Kastalakyrkan och träffa kyrkvärden, kyrkkaffekokarna, barnledaren med flera.

TEXT & FOTO: KAROLINA BRAUN

Kastalakyrkans dörrar står öppna ut mot Kongahällagatan. Utanför gör sensommarens krispiga morgonluft sig påmind. Inne i kyrkan är det redan full aktivitet av människor som förbereder dagens gudstjänst.

Kyrkvärden

I ett litet utrymme intill sakristian träffar jag på Henrik Samuelsson. Han är kyrkvård i Kastalakyrkan och håller som bäst på med att duka fram nattvardsservisen.

– Det är roligt att vara kyrkvård, men mycket att tänka på. När jag var ny kunde jag vara nervös, men blir det fel så rättar man bara till det. Kontakten med prästen under nattvarden är viktig. Det kan räcka med en blick så vet jag att jag behöver hämta mer oblat, förklarar han.

Henrik har varit kyrkvård i ungefär 8-10 år uppskattar han. Att ha en uppgift i kyrkan är viktigt för honom.

– Att vara delaktig ger motivation att vara kvar i kyrkan. Man känner sig gladare och mer förhoppningsfull när man gör något tillsammans. Jag tror att vi människor har olika gåvor och för mig passar det att göra något konkret.

Förutom att assistera vid nattvarden är kyrkvårdens uppgift också att hälsa välkommen, tända ljus vid tacksägelsen för dem i församlingen som avlidit och att räkna pengarna i kollekten. Att hålla

koll på kyrkans färger och symboler, det som kallas liturgi, är också viktigt.

– Som gudstjänstdeltagare kanske man inte alltid tänker på sådant, men allt i gudstjänsten betyder något. Just nu är det trefaldighetstid och då är det grön färg, berättar Henrik.

Kyrkkaffekokarna

I Kastalakyrkans kök står kaffebröggarna på. Efter varje gudstjänst serveras kyrkkaffe och man kan skriva upp sig på en lista för att hjälpa till med det. Det är lite olika vad som serveras till kyrkkaffet. Idag finns det kallskuret på fat i kylen, rester från en gemenskapsdag igår. Margareta Karlsson lägger upp ballerinakex på ett fat. Hon hjälper gärna till där det behövs och är med i bl.a. arbetsgruppen, väffelcaféet och som förebedjare.

– Jag kan inte låta bli att ställa upp, även om jag försöker stå tillbaka och låta andra ta plats, berättar Margareta. Det är viktigt med delaktighet, församlingen växer av det. Man känner sig efterfrågad när man har en uppgift. Jag tror att de flesta av oss mår bra av det.

Margareta berättar att hon har lätt för att ta kontakt med människor. Om någon är sjuk eller inte varit i kyrkan på ett tag ringer hon gärna för att fråga hur det är. De allra flesta blir glada.

Hasse Bodin hänger gärna i köket och brukar också hjälpa till med kyrkkaffet ibland. Han flyttade till Kungälv från Ucklum för ungefär sju år sedan. Ganska tidigt fick han frågan av prästen om han ville hjälpa till och läsa en text.

– Det var roligt att bli tillfrågad, men just det kände jag inte var något för mig. Man ska göra det som känns bekvämt och man får lov att säga nej, menar han.

Musikteamet

Det är en halvtimme innan gudstjänsten börjar och några har redan tagit plats i bänkarna. Längst fram i kyrkan håller Anna Hansson och Martin Dalby på att öva. Vanligtvis är de flera som spelar, men så här i början av terminen blir det mer spontant. Anna sitter bakom pianot och Martin spelar bas idag.

– Var och en av oss har fått något vi kan bidra med. Ju fler som deltar i gudstjänsten, desto mer positivt är det tycker jag. Jag har fått en gåva i musiken och i gudstjänsten kan jag komma i funktion, tycker Martin.

De spelar igenom både äldre psalmer och nyare lovsånger till dagens gudstjänst.

– Musiken är en bärare av Guds ord till oss, men också ett sätt för oss att få uttrycka vår tacksamhet till Gud. Gud kan möta oss på så många olika sätt och musiken går djupare än det vi bara hör och analyserar. Jag har aldrig sett någon gråta efter en predikan, men jag har sett det efter ett musikstycke. Sången är också något som vi gör tillsammans, vilket uttrycker att vi alla är en del i Kristi kropp, menar Martin.

Barnledaren

Nu ringer kyrkklockorna och de sista kommer in genom dörrarna. Anna och Martin spelar "Lov, ära och pris" och församlingen står upp och sjunger med. Ganska snart blir det dags för söndagskola, då alla barn och föräldrar som vill samlas under sång och sedan går en trappa ner för egen samling.

De minsta, *Kycklingarna*, får leka fritt i lekrummet tillsammans med föräldrarna, medan de lite äldre har egna grupper. Alva Brycke är ledare för de äldsta, *Senapskornen*. Idag är hon 20 år och har varit ledare nästan varje söndag sen konfirmationen.

– Det är kul att träffa barnen. Jag ser dem växa upp, lära sig mer och mer och jag får en relation till dem, menar Alva.

Vad som händer på samlingen beror lite på hur många och vilka som kommer, förklarar Alva. Vissa kommer varje söndag, medan andra barn är nya.

– Vi gör lekar, pysslar, spelar spel och bakar ibland. Och så har vi "snacks och snack". Då äter vi något litet och pratar om olika saker, hur man är bra kompis till exempel, eller om bön eller tro.

Alva brukar ofta planera en termin i taget och går oftast inte så mycket efter de texter som läses i gudstjänsten, utan det blir mer fritt. Att gudstjänsten är något man gör tillsammans understryker hon.

– Gudstjänsten är inte en scen där några framträder för en publik. Vi är alla en del i det. Alla kan göra nånting och jag känner att det här är min plats, menar hon.

Förebedjaren

Medan barnen har egen samling får de vuxna lyssna till dagens predikan, som idag handlar om att inte bara tro i teorin utan också i handlingarna – att se och be för andra i vår omgivning.

Under nattvarden finns också möjlighet att själv få förbön. Lasse Hallén har varit förebedjare i många år. De är två personer som tar plats i sakristian. Här kan man prata enskilt utan att någon utanför hör.

– Vi märker att behovet av förbön är stort. Idag hann vi knappt sätta oss förän någon ville komma in, berättar Lasse när vi träffas efteråt vid kyrkkaffet.

– Ibland kan det vara något väldigt konkret som vi ska be för, fortsätter Lasse. Det kan handla om familjesituationen, den egna hälsan eller kärleksbekymmer. Men ibland är det bara "be för mig" – att man vill vara innesluten i bön, och det är väldigt fint tycker jag. Som förebedjare får jag vara med och sätta ord på det som trycker. På så sätt är bön mer för oss själva egentligen – Gud vet redan vad vi vill be om.

Lasse jobbade själv i församling före pensionen och han vill fortsätta att vara delaktig så länge han orkar.

– I kyrkan finns både andlig och social gemenskap. Alla är som stenar i en byggnad – om någon fattas så blir det ett hål. Bön och predikan är viktigt, men om det inte finns folk så blir det ju inget ändå, sammanfattar han. ●

◀ Kyrkvärden Henrik hälsar välkommen i Kastalakyrkan. Martin och Anna utgör musikteamet i dagens gudstjänst och i köket förbereder Margareta och Hasse kyrkkaffe. ▶

Alva Brycke drar igång en klapplek för barnen i "Senapskornen" medan de yngre i "Kycklingarna" leker med föräldrarna. Samtidigt får de vuxna lyssna på predikan. ▶

Gun har öppnat sitt hem

Gun Friberg har öppnat sitt hem för Mohammad som är född i Afghanistan. – Jag hade inte tänkt på det själv men jag bor ensam i ett stort hus. Behovet finns och jag tänkte att jag har plats. Han är en jättefin kille, duktig och hjälpsam på alla vis, menar Gun.

TEXT & FOTO: KAROLINA BRAUN

Hemma hos Gun Friberg skiner solen den här eftermiddagen. På den inglasade altanen växer både vinranka och tomatplantor högt mot taket. Sen slutet av december bor också Mohammad i huset. Han drömmer om att bli elmontör och är just nu på folkhögskolan där han läser in gymnasiet. Problemet är bara att Mohammad är en av de killar från Afghanistan som har hamnat i kläm då det råder oklarhet hur den nya gymnasielagen ska tillämpas. Enligt lagen skulle Mohammad få rätt till uppehållstillstånd för gymnasiestudier. Men i somras avslog Migrationsdomstolen ansökningar om uppe-

hållstillstånd enligt lagen och menar att den inte är tillämpbar. Och nu lever han och många fler i ovisshet då domarna är överklagade till Migrationsöverdomstolen som, när detta skrivs, ännu inte fattat något beslut.

– Migrationsverket har dragit in bidraget och Mohammad får inget studiebidrag, men han får 1700 kr i uppehållsbidrag från kommunen i alla fall. Det ska räcka till mat och avgiften till folkhögskolan, berättar Gun.

Mohammad kom till Sverige 2015 då det också kom många ensamkommande ungdomar. Han är född i Afghanistan men flydde till Iran när han var 10 år tillsammans med sin mamma och småsyskon.

– Han var äldste sonen i familjen. När han var 16 år samlade familjen ihop de cirka 20 000 kronorna som det kostar att resa med smugglare, berättar Gun.

Med båt och tåg genom Grekland, Österrike och Tyskland kom han så först till Skåne, sedan till Göteborg och Borås innan han slutligen kom till

Kungälv. Här bodde han på Gröna villan vid fästningen tillsammans med sex andra killar tills han fyllde 18 år, då han inte fick bo där längre.

– Han vill inte berätta så mycket om hur han har haft det, säger Gun, men mamman bor på landet i Iran ihop med en släkting. Eftersom de är migranter har barnen inte rätt till skolgång där och mamman kan inte söka jobb.

Som yrkesverksam arbetade Gun som förskollärare. Efter pensionen har hon engagerat sig mycket för ungdomar. Under flera års tid har hon via kommunen haft unga volontärer från olika länder boende hemma hos sig. Kanske var det också därför hon fick frågan om att ta emot en kille från Afghanistan.

– Jag hade inte tänkt på det själv men jag bor ensam i ett stort hus. Behovet finns och jag tänkte att jag har plats. Jag älskar att jobba med ungdomar och just det att jag fick frågan på rekommendation och fick information om vilken fin kille det var – då kunde jag inte säga nej, menar Gun.

I huset bor Mohammad på nedervåningen och Gun på övervåningen. De vill äta på olika tider, därför lagar de sin egen mat.

– Mohammad älskar att gå runt på Maxi och titta. Första gången kom han hem med stora burkar oliver och pasta. Det blev ju ganska dyrt för honom, så nu blir det mest att jag handlar åt honom, berättar Gun.

Tack vare två engagerade lärare har Mohammad blivit duktig på svenska. Han läste in högstadiet på ett år och läser nu gymnasiet på folkhögskolan. Rädda barnen har gett honom ett träningskort och han får också vara på boxningsklubben gratis. Han har fått låna en keyboard och en gitarr och har själv lärt sig spela en del genom att kolla på youtube. Men Gun märker samtidigt av hans oro.

– Han är sover så dåligt och är uppe nästan hela nätterna. Han har bara 3-4 kompisar han har kontakt med och sitter ofta hemma. Jag försöker få honom att gå ut och promenera eller vara med och greja i trädgården, och det går ibland.

Som för många andra har Mohammads ålder skrivits upp. Han var 16 när han kom till Sverige men läkarundersökningen säger att han är äldre.

– Han har opererats i knäna och har med sig intyg på det, men ingen tror honom, berättar Gun. Det klart att det finns de som har ljugit om sin ålder. Det gör att de ärliga inte får stanna. Mohammad är en jättefin kille, duktig och hjälpsam på alla vis. Jag förstår inte varför de duktiga och skötsamma killarna inte får chansen?

Att bevisa ålder är inte helt enkelt. Många läkare ifrågasätter också den undersökning som används. Det säger Margareta Alexandersson som är engagerad i Agape Kungälv – ett samverkansprojekt mellan olika lokala föreningar och organisationer som arbetar för att hjälpa de ensamkommande.

– De har annan tideräkning i Afghanistan. De firar inte heller födelsedagar, även om pojkar vet ungefär hur gamla de är. Då är det lätt att anklaga dem när de inte kan vårt system, menar

Margareta.

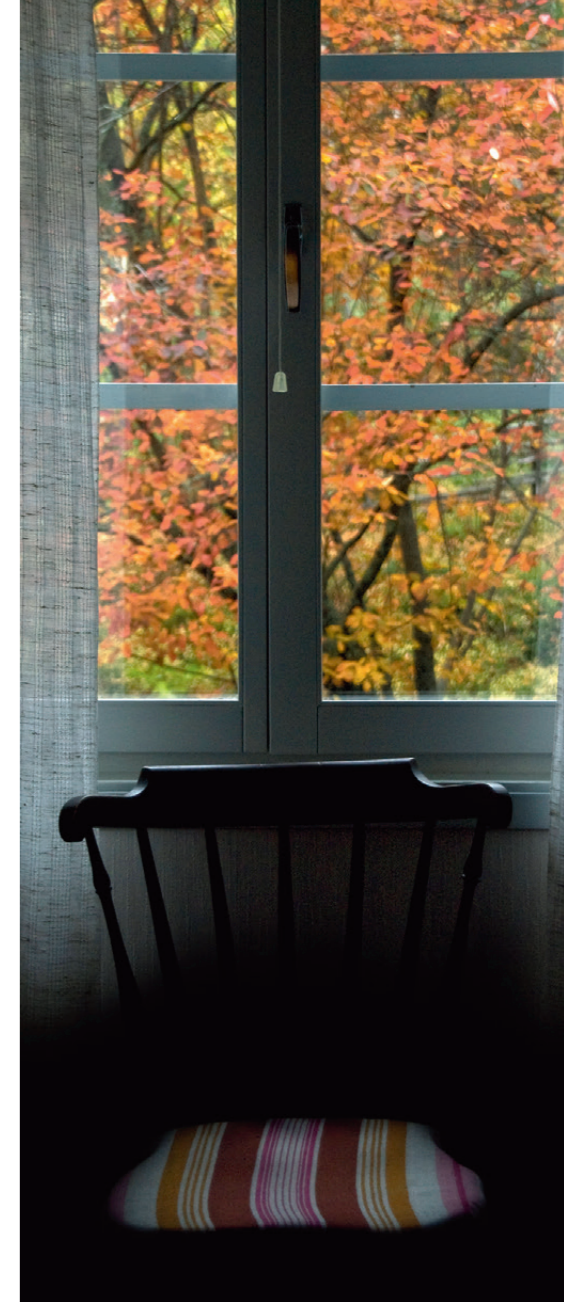
Det främsta målet för Agape är att hitta bostäder för de ensamkommande. I Kungälv och Ale bor idag 41 killar i en värdfamilj. Agape ger ett hyresbidrag till varje värdfamilj. Åtta 8 ungdomar bor också i hyrda mindre lägenheter, men 3 killar saknar helt bostad, berättar Margareta. Och bästa sättet till integration är just att bo i en värdfamilj.

Just nu lever Mohammad och många andra i ovisshet om vad som ska hända.

– Han har ingen anhörig eller släkt kvar i Afghanistan som han vet om – och inga pengar. Om han försöker fly till familjen i Iran blir han nedskjuten vid gränsen säger han. Han har varit väldigt dämpad sen det senaste utvisningsbeslutet kom och tänker ”Vad ska jag göra i mitt gamla hemland?”. Det är inte så konstigt att många blir deprimerade eller väljer att gå under jorden i Sverige istället. Här blir de inte skjutna, men de har inget att leva på. Då blir det att de tyr sig till kompisar och kan dessvärre lätt hamna i droger och kriminalitet, menar Gun.

Hon önskar att fler svenskar skulle vilja våga engagera sig för nyanlända – ja invandrare över huvud taget.

– Vi vet så lite om varandra och lever så skilda liv. Ofta kan vi svenskar vara lite rädda för invandrare. Man kan förstås inte tvinga människor att umgås, men det finns så många som aldrig träffar några svenskar och så gärna skulle vilja ha en kontakt, säger Gun. ●

Stanna eller inte? Många afghanska ungdomar lever i ovisshet om vad som ska hända i höst.

Mer om Agape Kungälv

Agape Kungälv är ett lokalt samverkansprojekt mellan Svenska kyrkan i Romelanda och Kareby, Equmeniakyrkan, Rädda barnen, Fredsrörelsen och Svenska kyrkan i Kungälv och Ytterby. Agape arbetar för att hjälpa de ensamkommande, framför allt med bostad.

Vill du hjälpa till?

Agape söker fler värdfamiljer och

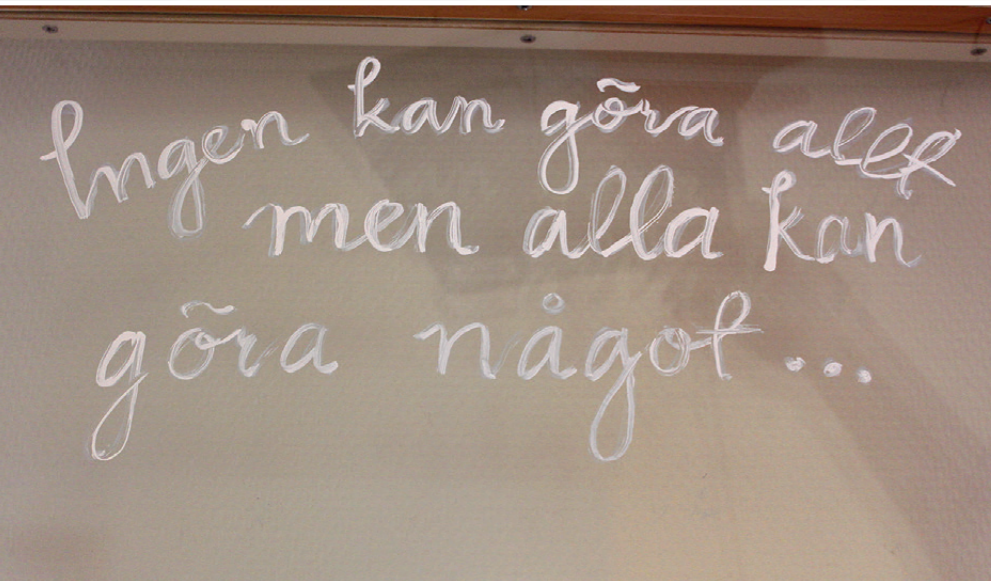
kontaktpersoner för de ensamkommande ungdomarna. Du kan också ge ett ekonomiskt bidrag som går till ungdomarnas och värdfamiljernas vardagliga utgifter. Swisha till 123 198 91 10, märk ”Agape Kungälv” i meddelanderutan. Vill du bidra på annat sätt, kontakta Agape.

Kontakt: info@agapekungalv.se
Läs mer på www.agapekungalv.se

Från barnstol till rullstol

TEXT & FOTO: KAROLINA BRAUN

Ingen kan göra alle
men alla kan
göra något...

På Öppen mötesplats i Ytterby är man lika välkommen att laga maten som att äta den. Gemenskap över åldersgränserna och att bryta ensamheten är målet.

Det är torsdag och i Ytterby församlingshems kök känns doften av hackad purjolök. Idag ska det serveras potatis- och purjolökssoppa i Öppen mötesplats – en samlingspunkt varannan torsdag dit man kan få komma för att dricka kaffe, umgås och äta lunch. Det är ett gäng ideella som planerar maten och tillagar den. Idag är det Sigrid och Ingemar Thorsson.

– Tanken är att få hit folk som bor i centrum och som är lediga på dagtid. Det kommer mycket pensionärer förstås, men vi välkomnar alla från barnstol till rullstol. Vi vill också välkomna invandrare och flyktingar, säger Sigrid.

Båda två är pensionärer nu och har tid att hjälpa till.

– Vi är många ideella i Ytterby, bortåt 100 personer i kyrkan. Det är väldigt många som gör olika saker. Jag är kyrkvård, är med i kyrkokören och hjälper till på söndagarna på Ytterbyhemmet – och du håller ju i arbetskreten, berättar Ingemar och nickar åt Sigrid.

– Det är det som församlingen bygger på – att vi är många som är aktiva. Om vi är många som känner oss delaktiga blir det också en bra gemenskap, fortsätter han.

Medan Sigrid fortsätter att skala potatis och sätta grytorna på spisen rullar Ingemar ut vagnen med kaffekoppar. Från klockan 10 kommer de första kafesugna gästerna. Flera är stammar.

– Det är en trevlig stund. Ibland är det också något föredrag, man lär sig något och så är det ju så god mat, säger Birgit som tagit plats vid ett runt bord i det lite mindre kaférummet.

Vid bordet sitter också Ingrid, Britt-Inger, Gunvor och Bosse. De är överens om att det är förnämligt att komma hit och äta, speciellt om man är ensam.

Kvart i tolv är det dags för middagsbön. Då är den som vill välkommen

att vara med i en enkel tidebön. Sedan står maten framdukad. Till soppan idag finns det också hembakat bröd och lite senare väntar en hemmabakad äppelpaj.

Öppna förskolan har precis avslutats en trappa ner i församlingshemmet – och flera familjer passar på att äta innan hemfärd. För kräsna barnmagar finns det också makaroner och köttbullar.

– Att få maten fixad är en jättebra grej, tycker Malin Askland som är här med Rut och Jon. Vi bor i Kode. Tidigare har vi åkt hem och lagat mat efter förskolan, nu behöver vi inte det.

Rut gillar köttbullarna, men lillebror Jon som bara är 3 månader, passar på att ta en lur i vagnen istället.

John Thelin är pappaledig med Vidar och Lykke. Även de reser en bit, från Kareby, för att just gå på öppna förskolan i Ytterby.

– Det är poppis att komma hit. Här är bra lokaler, bra ledare, fin sångstund – barnen trivs. Det känns behändigt och smidigt med lunch, nu hinner jag äta själv också, tycker han.

Gerd Philipsson är den som ansvarar för matlagningen på Öppen mötesplats.

– Jag gör inköpslistorna, delar upp sysslorna och ser till att grejerna finns. Enchiladas, ugnspannkaka och fisk-soppa är exempel på rätter vi har haft, berättar hon.

Hon är pensionerad hushållslärare och har erfarenhet från både storkök och catering.

– Tidigare kom det inte så många på vårt café. Jag tänkte att när man lagar mat tillsammans så lär man också känna varandra bättre. Därför får den som vill hjälpa till i matlagningen – men vill man hellre bara sitta ner går det lika bra, menar Gerd.

Hon har många tankar med hur Öppen mötesplats kan utvecklas. Stickcafé och filmvisning är några idéer.

– Det finns många som sitter ensam hemma. Jag vill att de ska få känna gemenskap och sitta ner en stund, man behöver inte vara ensam! avslutar Gerd. ●

◀ Lunchen i Öppen mötesplats uppskattas av både yngre och äldre. Sigrid Thorsson står för matlagningen idag, där den som vill är välkommen att hjälpa till. ▶

Varför ideell?

Hallå, Johan von Essen, teolog på Ersta Sköndal Bräcke högskola. Du har forskat kring det ideella engagemanget i Sverige och hur det förändrats över tid. Hur skulle du säga att det står till med det idag?

– Det vi kan se är att det ideella engagemanget är ganska oförändrat över tid. Det är många som arbetar ideellt, det är väl spritt mellan olika grupper och många gör rätt många insatser. Det såg vi i en undersökning från 2014 – så hur det är idag kan jag förstås inte veta exakt. Vi kommer att göra en uppföljning 2019 och det som är intressant att se är om flyktingströmmarna och sommarens skogsbränder på något sätt ändrat vårt sätt att organisera oss.

Man hör ju ofta att antalet medlemmar minskar i många partier och organisationer. Stämmer det eller engagerar vi oss i andra saker eller på annat sätt?

– Det är fortfarande idrotten som dominerar rätt ordentligt, även om det har minskat lite. Politiska partier och vissa sociala organisationer har minskat, samtidigt är fler engagerade i sitt boende eftersom vi har fått fler bostadsrättsföreningar. Men det är också fler som vill göra sociala insatser och engagerar sig i sådant som att härbärgen för hemlösa, flyktingar eller läxhjälp. Den folkrörelse som formade Sverige lever ändå kvar mycket mer än vad vi kan tro. Det är många som ännu är medlemmar och gör styrelseuppdrag åt organisationer.

FOTO: MARKUS CREPIN SUNDSTRÖM

► Hur står det till med ideellt engagemang i församlingar?

– Det är 14 procent av alla ideella insatser som görs i religiösa organisationer. Det är en mindre del av alla engagerade, samtidigt förvånansvärt mycket med tanke på att Sverige är ett sekulariserat land.

Finns det någon grupp som gör ideella insatser i högre utsträckning än andra?

– 38 procent av alla som gör ideella insatser gör det mer än 13 timmar i månaden och har varit engagerad längre än 5 år. Vi kallar dem *Civilsamhällets kärntrupp*, en rätt stor del av alla ideella. Dessa är oftare än i andra grupper män i övre medelåldern, hyfsat välutbildade, har gått internutbildningar och har förtroendeuppdrag. Det är framför allt idrotten som engagerar dem, som ju också är mansdominerad.

De som gör ideella insatser – vad lyfter de fram för motiv till sitt engagemang?

– Det finns två återkommande motiv: Att få göra insatser tillsammans med andra, i ett gott samhang, där det sociala är väldigt viktigt. Och det andra är att få bidra med något konkret till någon annan; att man får göra nytta.

Hur är din forskning kring ideellt arbete kopplat till din roll som teolog?

– Jag är framför allt inriktad på livsåskådningsforskning, inte teologi i den meningen. Jag tycker det är intressant att studera hur tal och handling förhåller sig till varandra och då passar ideellt arbete väldigt bra. Men jag är också intresserad av det som handlar om att vara medborgare och hur man ser på samhället. De flesta som börjar göra något ideellt tycks inte göra det främst utifrån övertygelse, utan för att man helt enkelt blev tillfrågad. Men under tiden som man utför det ideella arbetet tycks det också som att man börjar se världen ur organisationens perspektiv. Det man gör skapar alltså ett specifikt sätt att se på samhället. ●

TEXT: KAROLINA BRAUN

Meningsfullt på Sjukhuset

Margareta Falk hjälper till ideellt som gudstjänstvärd på Kungälv's sjukhus. – Det känns alltid bra när jag har varit här, menar hon.

TEXT & FOTO: KAROLINA BRAUN

Halv tre en torsdagseftermiddag stämmer jag träff med Margareta Falk på Kungälv's sjukhus. Varje torsdag har Sjukhuskyrkan andakt på någon av avdelningarna och Margareta är en av dem som hjälper till ideellt som gudstjänstvärd.

– Först hämtar jag vagnen med psalmböcker som står här i Stilla rummet och tar med där vi ska vara.

Idag tar vi hissen upp till avdelning 3. Här ligger patienter som genomgått operation. Margareta hälsar på personalen och parkerar psalmvagnen i dagrummet. **Idag ska sjukhuspräst Per-Olof Holm hålla i andakten och strax anländer också Helena Viklund som är musiker. Och medan Margareta går runt på rummen och bjuder in till andakt spelar Helena stämmingsfullt *Climb every mountain* från Sound of Music.**

– Jag går runt och talar om att det är andakt och får ibland en liten pratstund med dem som ligger där. Någon kanske ligger och sover eller har någon undersökning precis, och det tar jag förstås

hänsyn till, berättar Margareta.

Det är olika många som kommer till andakten. En kvinna som väntar på att operera armen sätter sig i soffan medan några andra föredrar att lyssna från rummet intill. Andakten inleds med en psalm och Per-Olof ger en betraktelse om vänskap utifrån berättelsen om Marta, Maria och Lasarus – tre nära vänner till Jesus. Det blir en lugn stund och ett avbrott från sjukhussängen.

– Jag har tidigare hälsat på anhöriga på Sjukhuset och märkt hur betydelsefulla de här andakterna är för dem, säger Margareta. När jag fick frågan från en av de andra gudstjänstvärdarna om att hjälpa till tänkte jag att det skulle passa mig.

Margareta har nu varit gudstjänstvärd i snart fyra år, ett uppdrag som innebär att hjälpa till cirka 2 gånger i månaden. Hon märker att andakterna uppskattas. Även idag får Margareta och de andra lovord när andakten är slut.

– När man ligger på sjukhuset är man i en utsatt situation. Att då få bli sedd betyder mycket. Många gånger kan det räcka att få prata lite. Det känns alltid bra när jag har varit här. Har jag fått hjälpa en människa så skänns det också meningsfullt för mig! avslutar Margareta. ●

Orkestern, dirigenten & publiken

Församlingen borde vara som en orkester där både instrumentalister, dirigent och publik är lika viktiga. Det skriver Magnus Haglund, präst i Kastalakyrcan.

TEXT: MAGNUS HAGLUND
FOTO: BEN SUTHERLAND/CC

Härom veckan såg jag *The Last Night of the Proms* på tv. Det är en fantastisk konsert inför en fullsatt Royal Albert Hall i London. Den stora orkestern består av enormt duktiga musiker. **Var och en av dem skulle kunna uppträda ensam till publikens belåtenhet. Men de kommer inte som solister, de kommer för att samarbeta som orkester och det de presterar tillsammans är långt större än vad de åstadkommit var för sig.**

Det bygger på att det är ett gemensamt arbete de utför, där de kompletterar varandra. Varje musiker bidrar med

något eget, men det infogas i något gemensamt. Till det gemensamma bidrar i synnerhet dirigenten; utan orkester vore hans uppgift onödig. Det är i samordningen av allas olika instrument och toner som dirigenten bidrar – han ger ett gemensamt mål dit alla bidrar. Så blir det ett framförande där alla är delaktiga och bidrar.

Men något av det mest roande att se på under konserten är publiken. Det är inte en passiv åhörarskara som fyller Royal Albert Hall. Särskilt under paradnumren som avslutar allt är engagemanget stort; man sjunger med, visslar med ibland, viftar med flaggor, och uttrycker med hela sin personlighet att man är med i det som framförs.

Utan publiken skulle konsertens framförande vara fattigare och mindre. **Poängen är inte bara musiken, inte bara instrumenten och tonerna, vare sig från**

enskilda musiker eller orkestrens som helhet. Poängen är delaktigheten där alla ingår, där alla bidrar. Gränsen suddas ut mellan dem som är där för att framföra något och dem som är där för att lyssna. Konserten blir något gemensamt.

Frågan är nu hur vi tänker om kyrkans gudstjänster och verksamheter...

Är det något som några utför och andra tar emot? Bygger det på att några utvalda få gör för de många andras skull? Eller klarar vi i kyrkan av att sudda ut gränsen mellan utförare och åhörare, så att alla blir delaktiga deltagare?

Det är ju ändå meningen att församlingen firar gudstjänst gemensamt och genomför verksamheter gemensamt. Ju fler som är med, på så många sätt som möjligt, desto bättre.

Kyrkan behöver bli mer som *The Last Night of the Proms*, där vi alla bidrar. ●

Trubaduren förr och nu

Onsdag den 10 oktober gästar Egil Holm dagledigträffen i Kungälv's församlingshem kl 10.30. Då handlar det om trubadurens liv och leverne i ord och ton – från medeltid till nutid. Kafeservering. Välkommen!

Messy Sunday

Ett par tillfällen i höst blir det Messy Sunday i Kungälv's kyrka och Kyrkstugan: Messy Church – fast på söndagar. Först ut är söndag 14 oktober. Då träffas vi i Kyrkstugan kl 15 för fruktstund, lek, pyssel och aktiviteter med tema "tack". Vi sjunger tillsammans och har en samling i kyrkan innan vi avslutar med att äta middag tillsammans. Messy Sunday är för alla åldrar, du behöver inte anmäla dig och det kostar ingenting att vara med. Välkommen!

Nu tacka Gud allt folk!

På tacksägelsedagen är du välkommen till musikgudstjänst med Ytterby kyrkokör, söndag 14 oktober kl 18. Per Högberg spelar orgel och det blir musik av Bach och Hovland m.fl. Vår egen organist Torvald Petersson dirigerar. Väl mött!

Sjung med i Julkören

Längtar du efter att få sjunga julens sånger tillsammans med andra i en kör? Då är du välkommen med i Julkören. Vi sjunger julmusik i Kungälv's kyrka på juldagen kl 16. Kören övar tillsammans fyra gånger under november och december med start söndag 18 november kl 17-19.30 (därefter tre torsdagskvällar). Emellan övningarna övar du på egen hand med inspelade stämmor. Läs mer på vår hemsida www.svenskakyrkan.se/kungalv eller kontakta körledare Helena Viklund, 0303-377012.

Julpyssel för stora & små

Lördagen 17 november är stora som små välkomna att julpyssla i Kungälv's församlingshem kl 14-16. Välkommen med att göra änglar, stjärnor, ljuslykter med mera. En del av det vi tillverkar säljer vi på julbasaren lördagen därpå den 24 november.

Vill du bidra med händer & hjärta?

När människor ger av sin tid för andra växer gemenskapen – och så mår vi ofta bra själva av att stå till tjänst för andra. Att hjälpa till ideellt i en församling kan för en del vara för att man har en tro. För andra kan det vara en väg in i kyrkan. Det finns många möjliga ideella uppdrag i Kungälv-Ytterby församling.

Några exempel är: Fixa kyrkkaffe & fika, skjutsa till kyrkan, vara med i internationella gruppen, hjälpa till i språkcafé, på äldreboenden, Sjukhuset, Kontakten m.m.

Kanske har du också egna idéer. Gör gärna en intresseanmälan på svenskakyrkan.se/kungalv/ideellt

Välkommen አንኳን ደህና መጡ Witamy
 欢迎您 خوش آمدید Welcome أهلا وسهلا
 Hoşgeldin Bine ai venit Dobrodošli Maligayang pagdating

Språkcafé

För dig som vill träna svenska tillsammans med andra och lära dig mer om Sverige. Varje onsdag kl 13-14.45 i Kungälv's församlinghem, Fredriksbergsgatan 12, i Kungälv's centrum. Mer info: telefon 0303-37 70 33.

Evangeliet på lätt svenska

För dig som vill lära dig om Bibelns fantastiska berättelse på lätt svenska. Undervisning, samtal och fika. Tisdagar kl 17.30-19.30 i Kastalakyrkan vid Nordmannatorget i Komarken. Mer info: telefon 0303-37 70 33.

Musikundervisning

Visste du att musikerna i Kungälv-Ytterby församling erbjuder musikundervisning? Barn från 6 år har möjlighet till undervisning i orgel och piano, sånglektioner från 12 år. För mer information kontakta respektive musiker:

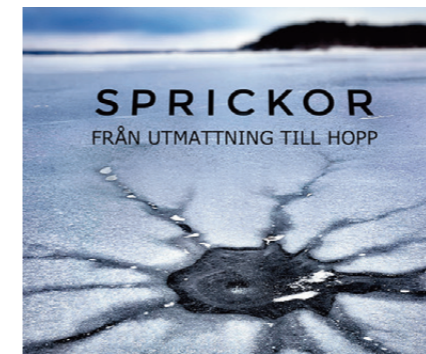

Kastalakyrkan & Munkegärdekyrkan: Maria Andersson: Orgel och piano. Kontakt: 0303-37 70 32, maria.andersson@svenskakyrkan.se

Kungälv's kyrka: Helena Viklund: Orgel, piano & sång. Kontakt: 0303-37 70 12, helena.viklund@svenskakyrkan.se

Ytterby kyrka: Åsa Gunnervik: Orgel, piano & sång. Kontakt: 0303-37 70 71, asa.gunnervik@svenskakyrkan.se

Torvald Petersson: Orgel (från 12 år, elever med pianokunskap) och piano. Kontakt: 0303-37 70 62, torvald.petersson@svenskakyrkan.se

Inspirationsdag: Sprickor

Välkommen till en inspirationsdag i Munkegärdekyrkan söndag 18 november om utbrändhet och svaghet, men också om hur Gud kan ge läkning och hopp. Vi inleder med lunch kl 13, därefter håller Cecilia Luther från Sjövik, Alingsås, i programmet. Hon säger "Jag har upplevt att det saknas nya ord och även hjälp när man hamnar i utmattningssyndrom och stress. Mindfulness, andning och sömnträning är bra, men möter inte alltid själens behov och längtan. Jag vill dela känslor och tankar med dem som kommer för att öppna för viktiga samtal och ge hopp."

Cecilia delar med sig av dikter och akvareller från hennes bok *Livsnära*, allt ackompanjerat med musik då hon i grunden är violinist. Dagen avslutas med högmässa kl 17. Ingen anmälan behövs – bara kom!

Tid för fördjupning?

Längtar du efter att samtala om livets stora frågor och är nyfiken på vad som egentligen står i Bibeln? I Kungälv-Ytterby församling finns flera grupper för dig som vill läsa och samtala tillsammans med andra. I Munkegärdekyrkan finns t.ex. läsecirkeln *Tro't om du vill* på onsdagar ojämn veckor kl 18.30-20. I Ytterby församlingshem handlar det om *Att läsa och förstå Bibeln*, också på onsdagar ojämn veckor kl 19-20.30. Både vana och ovana Bibelläsare välkomnas. Alla grupper hittar du på svenskakyrkan.se/kungalv/bibelstudium

Allhelgonahelg Inför Allhelgona

Gravsmäckningskaffe på kyrkogårdarna

Välkommen att dricka en kopp värmande kaffe med tilltugg på våra kyrkogårdar i samband med att du smyckar graven. På Skogskyrkogården är också Bergsalen öppen för den som vill gå in och tända ett ljus. Här finns också en diakon tillgänglig för den som vill prata med någon.

SKOGSKYRKOÅRDEN

Fredag 2/11 kl 10-16

Alla helgonsdag 3/11 kl 10-16

Det är många som vill besöka Skogskyrkogården på kvällen. Tänk då på att inte parkera och blockera vägen för andra. Kör gärna så långt in som möjligt på kyrkogården, där finns oftast plats.

SANKT HALVARDS KYRKOÅRD

Fredag 2/11 kl 10-16

Alla helgonsdag 3/11 kl 11-16

YTTERBY KYRKOÅRD

Fredag 2/11 kl 10-16

Andakter i Bergsalen

Alla helgons dag 3/11 kl 13, 15 och 17
 Präst Gabriel Bengtsson.

Musik- och minnesgudstjänst

Kungälv's kyrka söndag 4/11 kl 18.
 Medverkande: Kungälv's kyrkas kammarkör, Ingmari Juliusson- sång och flöjt, Björn Fahlström- orgel och piano, dirigent Helena Viklund, präst Evelina Bohlin.

Gudstjänst med minneskaraktär

Ytterby kyrka söndag 4/11 kl 10.
 Präst Gabriel Bengtsson. Cellomusik.

Alla gudstjänster hittar du på svenskakyrkan.se/kungalv/kalender eller i kalenderappen "Kyrkguiden"

Nya medarbetare

Maria Andersson är ny kantor i Kastalakyrkan och Munkegärdekyrkan. Vad ingår i din tjänst?

– Att spela på högmässorna i de båda kyrkorna och även att engagera och förbereda ideella musiker som är med och spelar. Jag leder en vuxenkör i Kastalakyrkan och ska också försöka dra ihop en barnkör. Sen kommer jag förstås att spela på äldreboenden, på sjukhuset, dop, bröllop, begravningar med mera.

Du kommer senast från ett vikariat i Partille, och har även för många år sedan varit kantor i Ytterby. Vad har du gjort däremellan?

– Jag och min man fick tjänst i utlandskyrkan på Teneriffa. När vi kom tillbaka utbildade jag mig till trafiklärare och har jobbat som det parallellt med att jag kört skolbuss och även gjort inlägg som kantor. Det är många saker som jag tycker är kul, mina barn brukar kalla mig för diversearbetare. Men under de senaste två åren när jag vikarierat som kantor har lusten till musiken blivit väldigt stark igen.

Du är aktiv som vanlig kyrkobesökare just i Kastalakyrkan, hur blir det nu att verka som anställd?

– Det känns fantastiskt roligt, samtidigt som det också förstås är lite konstigt. Men jag är väldigt glad över arbetslaget. Här finns mycket glädje och många goda idéer. Jag upplever både Munkegårde och Kastala som kyrkor med låga trösklar och det gillar jag.

Vad har du förväntningar och framtidsdrömmar med tjänsten?

– Det ska bli roligt att lära känna människor lite bättre, att vara en byggkloss i något vi bygger tillsammans. Jag hoppas kunna vara med och jobba mer

utåtriktat mot områdena där kyrkorna ligger. Som trafiklärare fick jag möta många människor som inte är födda i Sverige, inte minst invandrarkvinnor. Det var inspirerande och jag hoppas kunna hitta sådana kontaktytor här också.

Temat i Kyrkbladet är delaktighet. Vad tänker du kring det ordet?

– Att det finns otroligt många gåvor bland människorna i en församling. Vi behöver hjälpas åt att se varandra bättre så att gåvorna kommer till användning. Det mesta blir bättre när vi hjälps åt.

Vad har du för intressen för övrigt?

– Musik, trafik och pedagogik har alltid intresserat mig. Sen älskar jag mat och att resa. Jag är förtjust i allt som har med textil att göra, även om jag inte syr så ofta numera. Jag har fyra vuxna barn och nu har jag också ett barnbarn som är 1,5 år. Det är fantastiskt att få följa en ny liten person. ●

David Hermansson är ny pedagog i Kastalakyrkan. Berätta lite vem du är!

– Jag kommer från Halmstad men har bott i Göteborg i flera år där jag har pluggat. Närmast kommer jag från en tjänst i Fjärås-Förlanda församling. Jag är tacksam över att få ha jobbat i en landsbygdsförsamling; jag hade fördomar som inte stämde och har lärt mig mycket. Samtidigt ser jag nu också fram emot att få jobba mer i stadsmiljö.

Varför sökte du den här tjänsten?

– Jag, min fru Anna och min son Eli,

2 år, bor i Ytterby sen i påskas. Vi valde att flytta hit för att ha nära till både släkt, stad och natur. Att pendla till Fjärås tar 1 timme och en kvart enkel väg, så redan under föräldradigheten visste jag att jag skulle söka en ny tjänst. Jag hade hört mycket gott om Kastalakyrkan så tjänsten kom väldigt lämpligt.

Vad innefattas i tjänsten och vad har du för tankar kring ditt uppdrag?

– Det är mycket fokus på ungdomsverksamhet och konfirmander. Men jag kommer också ha barngrupper och svaret för söndagsskolan och barnpredikan i gudstjänsten på söndagen och det känns jättekul. Jag ser min uppgift mycket som att hitta strukturer för att skapa en långsiktig hållbarhet för grupperna. Mycket i kyrkan handlar om personliga kontakter men det måste också kunna fortsätta när någon slutar. Det handlar också om att vara lyhörd för vad gruppen vill. I Fjärås valde vi till exempel att forma undervisningen till det som konfirmanderna tyckte var viktigt.

Vad har du för intryck av församlingen hittills?

– Den känns väldigt varm och jag tycker om tonen i gudstjänsten. Här finns både lovsång och liturgi i samma rum. Predikan är gedigen, rak, men också verklighetsförankrad och det gillar jag. Ungdomarna i ungdomsgruppen är fantastiska – de vill något och ställer krav.

Temat i Kyrkbladet är delaktighet. Vad tänker du kring det ordet?

– Delaktighet är A och O och går längre än bara ideella uppdrag. Jag som anställd är ju inte församlingen som ”äger” verksamheten, utan jag har fått förtroendet att tjäna församlingen och vara med och ge den en riktning. Jag tänker att det finns en otrolig växtmöjlighet om vi tar vara på den vilja och förmåga som finns i hela församlingen.

Hur ser din fritid ut?

– Jag är småbarnsförälder och har inte tid med så mycket mer än det. Men jag tycker om att spela tv-spel och att skriva. Jag håller på med en fantasyroman som jag hoppas bli klar och utgiven någon gång. ●

TEXT & FOTO: KAROLINA BRAUN

Korta nyheter

Till kyrkan i Costa Rica

Ung i den världsvida kyrkan heter ett utbytesprogram inom Svenska kyrkan. I programmet får unga vuxna 18-30 år under tre månader vistas i ett annat land, dela vardagslivet där och engagera sig i kyrkan och det lokala samhället. Susanna Andersson från Ytterby har precis packat väskorna och rest till Costa Rica. Följ hennes och andra ungdomars erfarenheter på bloggen *I någon annans vardag* på blogg.svenskakyrkan.se/utbyte. Så här skriver Susanna inför resan:

”Det har varit fantastiskt att få höra talas om och läsa om Costa Rica. En del av mina källor har definitivt varit partiska men jag har nu fått höra från många håll att Costa Rica har en av det vackraste naturerna i världen! Och jag menar vem skulle inte vilja se det på nära håll? **Det kommer också att bli otroligt häftigt att få se kyrkan ILCO på Costa Rica! Så häftigt att få se att det finns folk som delar min tro i ett litet, litet land på andra sidan jorden. Att få möta människor och se deras vardag och dela deras glädje och deras sorger. Höra historier om deras liv och få berätta om mitt liv på en, för tillfället, ganska knagglig spanska.** Jag har förberett mig för det här hela sommaren. Väskorna är packade, adaptorn är köpt och pengarna är växlade. Men trots detta så känner jag mig inte helt förberedd. Det känns fortfarande lite överkligt. För att citera en kompis till mig: Jag lever fortfarande i förnekelse. Och det kommer jag nog att göra ända fram tills att jag står i ett litet hus i Alajuelita i Costa Rica.” ●

Kyrkogårdsnytt

Dags att förnya gravskötsel

Är du gravrättsinnehavare för en grav på någon av kyrkogårdarna i Kungälv och Ytterby? Funderar du på att teckna nytt skötselavtal eller förnya ett gammalt? För att skötseln ska gälla nästa år behöver du kontakta kyrkogårdsförvaltningen så snart som möjligt. I skötseln ingår vår- och sommarplantering och höstdekoration. Kontakta kyrkogårdsförvaltningen för mer information om priser och avtal på tel. 0303-37 70 50, kungalv.kyrkogard@svenskakyrkan.se ●

Vi saknar gravrättsinnehavare på St Halvard

Enligt begravningslagen är varje huvudman för begravningsverksamheten skyldig att se till att det finns en gravrättsinnehavare för varje grav på kyrkogården. Det är en anhörig person som ansvarar för graven och som fungerar som kontaktperson. Nu söker vi personer som vet mer om gamla gravar på Sankt Halvards kyrkogård i Ytterby. Kanske vet du om någon grav för en äldre släkting på kyrkogården som du tror det saknas gravrättsinnehavare för? Kanske kan du tänka dig att bli ny gravrättsinnehavare för graven? Hela listan på vilka gravar det saknas gravrättsinnehavare för finns på www.svenskakyrkan.se/kungalv/gravar. Kontakta kyrkogårdsförvaltningen, tel 0303-37 70 50 eller kungalv.kyrkogard@svenskakyrkan.se ●

Kontakt

VÄXEL/EXPEDITION 0303-37 70 00

Kyrkoherde Mikael Isacson 37 70 01
Kyrkogårdsförvaltningen 37 70 51
Sjukhuskyrkan 37 70 46
Kontakten, Torggatan 5 21 13 50

Kungälv kyrka/församlingshem

Präst Evelina Bohlin 37 70 11
Organist Helena Viklund 37 70 12
Diakoniassistent Maria Larsson 37 70 13
Familjediakon Christina Carlsson 37 70 14
Vaktmästare Magdalena Moberg 37 70 15
Barnledare Ruth Hassling 37 70 17
Kontaktenföreståndare
Lennart Åkerlund 37 70 27

Kastalakyrkan

Präst Magnus Haglund 37 70 31
Kantor Maria Andersson 37 70 32
Diakon Ingela Lönn 37 70 33
Pedagog David Hermansson 37 70 34
Vaktmästare Linus Åsemyr 37 70 35
Familjediakon Christina Carlsson 37 70 14
Barnledare Ruth Hassling 37 70 17

Munkegärdekyrkan

Vikarierande präst
Mikael Nordblom 0722-20 59 90
Pedagog Camilla Björkman 37 70 42
Diakon Pia Thorson 37 70 48
Vaktmästare Linus Åsemyr 37 70 35
Barnledare Catarina Andersson 37 70 43

Ytterby kyrka/församlingshem

Präst Gabriel Bengtsson 37 70 61
Organist Torvald Petersson 37 70 62
Diakon Sven-Börje Andersson 37 70 63
Vaktmästare Carina Magnusson 37 70 65
Vaktmästare Tobias Eriksson 37 70 66
Pedagog Mattias Wodlén 37 70 67
Präst Per-Olof Holm 37 70 47
Kantor Åsa Gunnervik 37 70 71
Barnledare Catarina Andersson 37 70 43

Kyrkbladet delas ut till alla hushåll i Kungälv och Ytterby fyra gånger om året. Utgivningsplan 2018, årgång 11: mars (nr 1), juni (nr 2), oktober (nr 3) och december (nr 4).

I redaktionen: Mikael Isacson (ansvarig utgivare), Karolina Braun (redaktör), Sonja Dahlberg och Eva Eliasson.

Saknar du eller någon du känner Kyrkbladet i brevlådan? Är det något du skulle vilja läsa mer om? Hör av dig till redaktören på 0303-37 70 04, eller karolina.braun@svenskakyrkan.se

Fler kontaktpuppgifter på baksidan.

Gospel: Friskvård, gemenskap & budskap i ett

Jag heter Sara Stiernstedt och är med i Riverside Gospel i Ytterby. Det är fantastiskt kul och härligt att sjunga i kör och särskilt gospelmusik som är ösig, stämningsfull och med ett skönt budskap som ger kraft och styrka i nuet. **Det är verkligen friskvård att sjunga eftersom man använder båda hjärnhalvorna när man sjunger, vilket är ett väldigt vilsamt och skönt tillstånd för hjärnan och därmed hela kroppen. Det är också en otrolig gemenskap eftersom vi behöver varandra för att det ska låta bra. Det är liksom svårt att sjunga i kör ensam.** Och vår körledare Åsa är så bra, som låter många få prova på att sjunga solo och våga plocka fram sina talanger och lita på sin egen förmåga. Att våga ta plats och känna in musiken utan några krav får i alla fall mig att växa.

FOTO: BERTIL NELSON

I våras var jag och några från kören i Chicago på gospelresa. Det var helt fantastiskt att få ta del av musiken och kulturen i de kyrkor vi besökte. Gospeln som finns helt naturligt i deras liv varje dag. Och jag slogs av att de har en sån känsla i musiken, vilket ju lyfter musiken till en helt annan nivå och som slår alla former av musikalisk perfektion. **Det blev så tydligt att gospelmusiken för dem är som en sjungande bön som de är delaktiga i tillsammans, samtidigt som det är mycket improvisation, dans och massor av instrument.** Vårt svenska arv är ju tyvärr av lite mer stillsam och allvarlig karaktär. Men idag kan vi ju välja stil själva till skillnad från för

100 år sedan. **Jag skulle önska att vi kunde lyfta in mer gospel och glädje i våra kyrkor så att vi kan släppa loss och säga tack istället för förlåt. Kom gärna på nästa konsert med oss om du är nyfiken på gospelmusik så förstår du vad jag menar.**

Det är någonting speciellt när människor samlas kring ett intresse och som bygger helt på frivillighet. Det blir ofta ett bra klimat och en skön mix av människor på det sättet. Ett tecken på att folk trivs i kören är att vi är hela 43 personer som ska till gossfestivalen i Stockholm. Jag ser fram emot att få sjunga gospel ihop med kända gos-

pelprofiler, Chicago Mass Choir och många gospelkörer runt om i landet.

Jag är också väldigt glad över att min dotter börjat i Åsas barnkör Candela. Förhoppningsvis upptäcker hon också hur härligt det är att sjunga i kör och att vara del i att skapa musik med andra människor. ●

Sara Stiernstedt

#kyrkanochjag

Vad betyder kyrkan i ditt liv? Dela gärna din berättelse på sociala medier under hashtaggen #kyrkanochjag